

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 16/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., zastúpenej spoločnosťou JUDr. Ema Zacharová advokát s. r. o., Forgáčova bašta 5676/7, Nové Zámky, konajúcou prostredníctvom advokátky JUDr. Emy Zacharovej, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6 C/272/2011-40 zo 16. júla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júla 2013 doručená sťažnosť M. B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 C/272/2011-40 zo 16. júla 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„... Dňa 28. 12. 2011 podali J. K... a O. K... na Okresný súd Nové Zámky návrh, ktorým sa domáhali, aby mi súd uložil povinnosť vypratať... označené nehnuteľnosti a nahradiť im trovy konania...“

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom 6 C/272/2011-40 zo 16. 7. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. 9. 2012, vyhovel návrhu...

Ja som sa o tom, že konanie prebehlo a skončilo rozsudkom, dozvedela až keď mi súdny exekútor JUDr. Ing. Jozef Štorek doručil upovedomenie o začatí exekúcie na základe vykonateľného exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 6 C/272/2011-40... a keďže som nevedela o čo sa jedná, následne som sa išla dňa 27. 06. 2013 oboznámiť na Okresnom súde Nové Zámky s obsahom spisu 6 C/272/2011 a zistila som, že... mi súd uznesením 6 C/272/2011-33 z 11. 6. 2012 ustanovil opatrovníka.“

Sťažovateľka je toho právneho názoru, že postup okresného súdu považuje za „svojvoľný, arbitrárny, dokonca za protiústavný a z toho dôvodu aj za neudržateľný“. V rozsahu v bode 1 označených práv, ktoré boli podľa jej názoru porušené, namietala predovšetkým „právo na prejednanie veci v mojej prítomnosti a právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom“.

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po vykonanom dokazovaní o sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa článku 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 6 C/272/2011-40 zo 16. 7. 2012 porušené.“

2. Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 6 C/272/2011-40 zo 16. 7. 2012 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.“

3. Sťažovateľke sa priznáva náhrada nemajetkovej ujmy v sume 2.000,- €, ktorú jej zaplatí okresný súd Nové Zámky do 2 mesiacov.“

4. Sťažovateľke sa priznáva náhrada trov konania v sume 755,90 €, ktorú sumu Okresný súd Nové Zámky zaplatí na účet právneho zástupcu...“

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že okresný súd napadnutým rozhodnutím porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

7. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa

sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

8. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, ktoré v občianskom súdnom konaní sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa už citovaného znenia čl. 127 ods. 1 *in fine* ústavy („*ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd*“). Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

9. Zo sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že okresný súd rozhodol vo veci 16. júla 2012 rozsudkom č. k. 6 C/272/2011-40, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. septembra 2012. Predmetná sťažnosť z 23. júla 2013 bola ústavnému súdu doručená 29. júla 2013, dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty od právoplatnosti rozsudku, preto bolo potrebné jej sťažnosť proti okresnému súdu odmietnuť ako oneskorene podanú.

10. Pokiaľ je sťažovateľka toho právneho názoru, že jej bol okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/272/2011 ustanovený opatrovník nezákonne, nič jej

nebráni, aby uvedené skutočnosti namietala v rámci pôvodného konania podaním opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu.

11. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2014